Koningin Herfst

Koningin Herfst wordt wakker op het einde van de Zomer. Elk jaar opnieuw verliest ze haar haar, zoals de bladeren van de bomen vallen. In dit seizoen laat de Man van de Zon zijn licht minder schijnen op de Moeder van de Aarde. De bladeren van de bomen en struiken worden oker en bruin en ze vallen op de grond. Zo verkleurt ook het haar van Koningin Herfst naar donkerbruin en oker. Eén per één vallen ze uit tot ze volledig kaal is. Tijdens de andere seizoenen, groeit het terug. En wanneer ze wakker wordt heeft ze opnieuw een weelderige haardos. Ze is ook altijd in het gezelschap van een tijger. Zij heeft deze tijger gekregen van Moeder Aarde. Koningin Zomer leerde hem springen over hoge takken en struiken. Ook leerde ze hem zwemmen in vijvers en rivieren. Zo kan hij haar overal volgen. De koningin kan immers, zoals haar drie andere zussen, Koningin Vorst, Koningin Lente en Koningin Zomer, razendsnel lopen. Niet alleen is hij een speelkameraadje, maar hij helpt de koningin om in slaap te vallen. De reuzenkat spint namelijk heel luid en door het zachte, brommende geluid valt de koningin in slaap. Het lieve dier slaapt altijd naast haar op zijn zachte grasmat. Wanneer hij wakker is gaat hij dikwijls spelen in de tuinen bovenaan de slaapkamer van de koningin. Zij beloont en verwent hem dikwijls met heerlijke koeken, die ze voor hem bakt in haar grote oven. Ook krijgt hij appels, peren en bladeren. Haar zussen geven hem alle vruchten die ze kunnen vinden om te eten. Koningin Zomer geeft hem groene bladeren, appelsienen en zonnebloemen. Koningin Lente geeft hem vooral rabarber. Koningin Vorst geeft hem rode bieten.

Op een vroege Herfstdag vindt de Herfstkoningin naast haar bed een schriftje van haar zus, de Koningin van de Zomer. Ze leest nieuwsgierig wat erin staat. Het gaat over een dier op de aarde. Dit dier is heel slim en verandert grote delen van de natuur. Daardoor verandert ook de temperatuur op de aarde en wordt het er elk jaar warmer. Nu begrijpt ze waarom vele meren en rivieren uitgedroogd zijn. En waarom er op andere plaatsen bossen verdwenen zijn. Ze wil dit dier zelf zien en besluit om het te gaan bekijken. Maar eerst moet ze haar belangrijkste job doen: het laten regenen. Ze begint luid te neuriën waarna even later de wolken beginnen te huilen. Het is belangrijk dat ze dat doet. Anders wordt alles droog en kan er niets meer groeien. Telkens gaat het water van de Moeder van de Aarde naar boven in de lucht en verandert in wolken. De Man van de Regen bewaakt daar de wolken zoals een herder zijn schapen. Telkens wanneer de Herfstkoningin haar liedje laat horen slaat de Man van de Regen met zijn stok tegen de wolken. Vervolgens barsten ze open en het water klettert naar beneden.

De Herfstkoningin leest nogmaals het verhaal over het speciale dier dat de natuur zo snel verandert. Ze leest dat dit dier een zoogdier is en dikwijls in groep leeft. Zij bouwen dikwijls grote en hoge gebouwen om in te leven, veel groter dan de holen van andere dieren. Ze leven dikwijls buiten de bossen, op plaatsen die ze zelf veranderd en gebouwd hebben. Hier komen de koninginnen niet zo vaak. Maar de Herfstkoningin weet een plaats waar ze vanop een heuvel kan

kijken naar het dier. Ze roept haar tijger en samen lopen ze zo snel als de wind naar deze plek. Ze verstopt zich bovenaan achter de rotsen en bomen en kijkt voorzichtig door de spleet van een rots. Beneden ziet ze de dieren wandelen en zitten voor grote gebouwen die ze zelf hebben gemaakt. Voordien was er op deze plaats een groot geurig en bloeiend bos geweest. Ook ziet de koningin de dieren in rare, ronkende objecten zitten waar achteraan stinkende gassen uitkomen. De koningin blijft de hele dag kijken naar de dieren. Zij weet dat deze dieren heel veel in de natuur hebben veranderd, zowel op het land, in de grond, in de lucht als in het water. Hierdoor wordt het elk jaar warmer. Maar zij kan de dieren van de aarde niet waarschuwen of helpen. Zij moeten zelf de signalen vanuit de natuur zien en naar een oplossing zoeken. De natuur is voor de koninginnen van de seizoenen heel belangrijk en de Herfstkoningin hoopt dat de slimme dieren dat ook snel zullen beseffen.

De Herfstkoningin keert op het einde van de dag terug naar haar troonkamer. Daar noteert ze alles wat ze gezien en geleerd heeft in het schriftje van haar zus, Koningin Zomer. Zo kunnen zij er ook alles van te weten komen. De Herfstkoningin speelt de hele herfst door met haar tijger en laat de wolken zoveel mogelijk huilen. Uiteindelijk komt het seizoen van haar andere zus, Koningin Vorst, eraan.